

Én Kicsi Pónim Világok Harca I: Felemelkedés

Nyolcadik fejezet - Az ébredés

- Sok szerencsét Twilight Sparkle! - búcsúzott el Eclipse Glare és elfordult balra.
- Nem menekülsz előlem! - üvöltötte Flood, miközben varázslatokat zúdított a fővezérre.
- Ki mondta, hogy menekülök?! - ordibált vissza az aransárga unikornis, majd hirtelen megfordult és egy narancssárga színű sugárnyalábot lőtt az alikornis körüli fákra. Amint a varázslat hozzáért a fákhöz, a növények életre keltek, és bekerítették a csődört. Flood egyszerűen porrá zúzta a növényeket.

- Most én jövök! - mosolygott az alikornis, és egy vízsugarat lőtt egy közeli fára. Amint elérte a víz a növényt, az a kétszeresére nőtt, majd hosszú ágaival elkapta Eclipse-et és felemelte a levegőbe. A fővezér megpróbálta varázslatával kiszabadítani magát, de nem sikerült.

- Fölösleges próbálkoznod - repült oda az aransárga póni elé az alikornis. - Nem fogsz megszökni. Lássuk csak, lássuk csak...

Az alikornis gondolkodott, miközben Eclipse-re nézett.

- Tudom, hogy nem bánthatsz! - kiabálta a kanca. - A Mesteretek élve akar engem!

Flood hirtelen a fővezér elé repült, majd megfogta a sörényét, és teljes erőből hátrahúzta. Eclipse fejbőre égett a fájdalomtól s könnybe lábadt a szeme, de nem szólt semmit.

- Ezt én is jól tudom! - vicsorgott Flood. - De nehogy azt hidd, hogy ez visszatart!

Azzal még erősebben tépte a póninak a sörényét. Az unikornis összeszorított fogakkal tűrt a fájdalmat. Legbelül üvöltött, de egy hang se hagyta el a torkát. Nem, nem fogja megadni a csődörnek ezt az örömet!

- Szóval játszod a kemény kancát? - kérdezte az alikornis, és elengedte Eclipse sörényét. A csődör patájában több tucat sörényszál volt. – Meglátjuk, ezt is hang nélkül tűröd-e?

Azzal rátette a póni homlokára a bal mellső patáját, a jobb mellső patáját pedig Eclipse mellkasára helyezte, pontosan a szíve fölé. Ezután a csődör szarva felragyogott. Flood patája nyomán Eclipse bőre mintha lángra kapott volna. Az izmai görcsbe rándultak és úgy érezte, hogy menten szétrobban a feje. A fájdalom egyre csak fokozódott. Már a szája is habzott, de Flood nem hagyta abba. Élvezettel nézte, ahogy az áldozata egyre jobban vergődik a kínban.

Hirtelen az alikornisnak eszébe jutott a Mester parancsa és kialudt a szarva.

- No lám - mosolygott. - Mégse vagy olyan kemény, mint amilyennek a Mester gondol. Még mindig elutasítod az ajánlatot?

Az unikornis mormogott valamit.

- Hangosabban! Nem hallom!

A kanca felemelte a fejét és farkasszemet nézett Flooddal.

- Menj a pokolba!

Flood felüvöltött haragjában és újra felizzott a szarva.

- Arról ne is álmodj! - kiáltotta valaki. Az alikornis hátranézett, és meglátta a szélesebesen

feléje repülő Gyratory Axe-ot. A pegazus teljes erejéből suhintott egyet a fejszéjével, mire egy hatalmas bordó színű sugár telibe találta Floodot. Az alikornis becsapódott a fák közé, és tucatnyi fa esett rá.

Eközben Axe világító fejszéjével szétvágta a fővezért fogva tartó ágakat. Az aranyhárga póni félájultan zuhant a föld felé. Mielőtt még elérte volna a földet, a pegazus elkapta, majd leszállt vele, és óvatosan lefektette őt a fűre.

- Hogy érzed magad? - kérdezte aggódva Axe.

Eclipse rápillantott a pegazusra, és elmosolyodott.

- Vigyázz! - kiáltott fel hirtelen az unikornis, és magára rántotta a csődört, így sikerült megmentenie Axe-ot a feléje közeledő varázslattól.

- Csak nem hitted azt, hogy sikerült engem legyőznöd?! - üvöltötte Tremor, és újabb varázslatot küldött a két póni felé. Eclipse és Axe odébbgurult a varázslat elől, majd villámgyorsan felálltak és felvették az alikornis ellen a küzdelmet. A parancsnok gyorsan felrepült, és újabb sugarakat mért ellenfelére, mialatt a fővezér egy tűzoszlopot lőtt Tremorra. Az alikornis nevetve hajolt el a támadások elől.

- Az előbbi kis csetepaténk után azt hittem, hogy méltó ellenfél vagy!

Azzal a sugarakat kikerülve nekirontott a pegazusnak. A két csődör több fát kitörve becsapódott a földbe. A fővezér sietett volna Axe segítségére, de ekkor hatalmas robajjal szétrobbantak a Flood körüli fák, majd a kék alikornis sántikálva elindult Eclipse felé.

- Elég volt a gyermekes játékból! Lássuk, ebből hogy menekülsz meg!

Azzal egy óriási vízsugarat lőtt a kanca felé. Az unikornis egy pajzsot emelt maga köré, és megpróbálta az ellenfelére visszairányítani a hatalmas vízmennyiséget, de nem sikerült. A pajzs széttört, és a vízáradat elsodorta a fővezért. Eclipse érezte, hogy ez nem egy átlagos víz. Igaza is lett, ugyanis amikor lenézett, látta, hogy a víz elkezdi elporlasztani a szőrét. A kanca szétrobbantotta a vizet, de nem használt semmit, ugyanis a víz újra egyesült. Ekkor vette észre az egyik fának a kilógó ágát. Amint elérte a fát, megkapaszkodott az ágba, majd felmászott rá és lerázta magáról a vizet. Szerencsére csak néhány helyen égett le a szőre.

- Most akkor te kapsz egy kis vizet! - mondta Eclipse, és aranyló vízfolyamot zúdított az alikornisra.

- Ugyan kérlek, te tényleg úgy gondolod, hogy egy kis víz kifog rajtam? - nevetett a csődör és megállította a fővezér varázslatát, majd egy óriási örvényt csinált a kanca támadásából.

- Most mentsen meg téged az a fa!

Azzal Flood ráküldte az ellenfelére az örvényt, azonban váratlan dolog történt. Mielőtt még a támadás elérte volna az unikornist, megállt, majd az alikornis felé vette az irányt.

- Mi a...?! - kiáltott fel meglepetten Flood, és megpróbált elrepülni a feléje közeledő örvénytől, de már késő volt. Az örvény beszippantotta a csődört.

Az unikornis elégedetten bólintott egyet, majd leugrott a fáról. Ebben a pillanatban az örvény szétrobbant és az aranyló víz beborított mindent.

- Elég! - hörögte Flood. - Nem érdekel a parancs! Kínok közepette, a saját véredben fürödve fogsz meghalni!

Amint ezt kimondta, Eclipse máris a földön fekvő rázkódott kánjában, miközben üvöltött.

Eközben Gyratory Axe és Tremor élet-halál harcot vívtak egymással. Tremor

folyamatosan varázslatokat zúdított a pegazusra, Axe pedig a fejszéjével védte ki ezeket.

- A fegyvered nélkül nincs merszed kiállni ellenem igaz-e, zsúrpubi? - kérdezte a barna alikornis, és kialudt a szarva.

A pegazus tudta, hogy itt lenne a remek lehetőség arra, hogy ellencsapást mérjen a csődörre, azonban azt is tudta, hogy Ő bizonyára nem örülne ennek. Hiszen mindig is mondogatta, hogy az nem győzelem, ha a harc közben csalsz.

Axe sóhajtott, majd olyan erővel dobta le a fejszét, hogy a fegyver beleállt a földbe.

- A fejszém nélkül is le tudlak győzni! - nézett elszántan a szemébe az alikornisnak. Tremor elvigyorodott, majd felragyogott a szarva és ennek hatására a földből tucatnyi kőoszlop emelkedett ki börtönbe zárva a parancsnokot.

- Te álnok kígyó! - dühöngött Axe. - Mért is hittem neked?!

- Ugyan már! - sántikált a pegazus elé Tremor. - Azt nem mondtam, hogy én is tisztán harcolok! És ha most megbocsátasz...

Azzal ismét felizzott a szarva, mire a teste barnán felragyogott. A varázslat végeztével lehetett látni az alikornison, hogy a sebek, amiket nemrég szerzett, begyógyultak.

Tremor végigsimított az arcán, és kitapintotta a vágást rajta.

- Érdekes - motyogta félhangosan. - Ez még mindig nem gyógyult be. Kíváncsi vagyok...

Az alikornis odament a fejszéhez, köröket rótt le körülötte, és minden oldalról tüzetesen megvizsgálta, majd hirtelen felnevetett.

- Haha! Hogy ezt eddig nem vettem észre! Nem csoda, hogy nem bírom meggyógyítani a sebemet! Hahaha!

Axe értetlenül bámulta a kacagó alikornist.

- Mi olyan nevetséges?

Tremor rápillantott a pegazusra, de nem válaszolt. Látszott rajta, hogy nagyon töpreng valamin.

- Ha rajtam így fog a fejszéd, akkor téged biztosan elpusztítana - szólalt meg nagy sokára Tremor, majd a fegyverért nyúlt.

- Nem ajánlom, hogy hozzáérj! - figyelmeztette Axe.

- Csak nem félsz, zsúrpubi? - somolygott Tremor, és felemelte a fejszét.

- *Reboom!* - kiáltott fel hirtelen a parancsnok és lebukott.

Amint kiejtette ezt a szót a fejsze felizzott, majd egy hatalmas robbanás keletkezett. A detonáció olyan erősnek bizonyult, hogy Tremor több métert zuhant hátra, egyenesen az éppen újabb kíznást végrehajtó Floodra. Pár pillanattal később Eclipse lihegve, fájó végtagokkal felállt és a két alikornisra tekintett. Flood éppen azon volt, hogy letolja magáról az ájult fivérét.

- Te idióta, szállj le rólam! - kiabálta Flood és a varázslatával elrepítette magáról Tremort. A barna alikornis egy nagyobb aranyló tócsába esett. Ezt látván a fővezérnek támadt egy ötlete. Rápillantott Floodra, aki éppen akkor tápázkodott fel, és észrevette, hogy a kék csődör is egy kis pocsolóban áll. A kanca a tócsára irányította a szarvát és egy fehérén szikrázó sugárnyalábot lőtt rá. Ebben a pillanatban az alikornis felüvöltött, ugyanis az egész testén áram cikázott át, ezután pedig összeesett.

Eclipse otthagytá Floodot, és megkereste Axe-ot. Amint meglátta a földön fekvő mozdulatlan pegazust rögtön odaszaladt hozzá.

- Axe, jól vagy? - kérdezte ijedten, és megrázta a parancsnokot.

A csődör meg sem mozdult. Az aranyhárga póni megvizsgálta a társát, és három másodperccel később megkönnyebbülten felsóhajtott, ugyanis pár zúzódáson kívül nem volt semmi baja a pegazusnak.

Ekkor varázslata segítségével felemelte a parancsnokot, magához vette a csődör fejszáját, majd visszament Tremorhoz és Floodhoz. Mindkét unikornis eszméletlen volt. A fővezér óvatosan elosont mellettük, és visszament ahhoz a részhez, ahol az elágazás volt. Már éppen be akart fordulni, amikor a távolban éles kiáltások ütötték meg a fülét. Eclipse nagyon jól ismerte ezeket a hangokat, ezért azon nyomban egy fa mögé bújt, majd óvatosan lefektette Axe-ot a fűre. A kis köröket rótt le, miközben magában gondolkodott.

Szerencse, hogy amikor megérkeztek, Inimitable és Echo Race pár szár katonával a közelben volt, így tudott mágikusan üzeni nekik arról, hogy a Halálos Hatos üldözi őket, és hogy Twilight Sparkle-t biztonságba kell helyezni. Ez viszont azt jelenti, hogy kerülő úton kell menniük, anélkül hogy a csontváz hadsereg észrevenné őket. Ehhez azonban át kell kelniük *azon* a részen. Eleinte abban reménykedett, hogy ezt nem kell megtenniük, de hát tudták, mire vállalkoznak, amikor észak felé vették az irányt.

Az unikornis felsóhajtott, majd a varázslatával ismét felemelte a pegazust, és elindult a veszéllyel teli útszakaszon.

Inimitable felmászott a kidöntött fákra, és a seregre nézett.

- Készüljetek! Jönnek!

Azzal megfordult, és a tőle nem messze lévő csontvázakra, valamint a mögöttük lassan lépkedő Thunderlightra és Windhowlre tekintett.

Nem lesz ez így jó...

- Te jó ég! - szólalt meg alig hallhatóan Twilight.

Inimitable rápillantott mellette lévő lila pónira.

- Nyugalom! Nem kell félni! Le tudjuk győzni őket!

- De mégis hogyan?

A lila kanca hangja ijedtségről árulkodott.

Vajon Eclipse miért egy tapasztalatlan pónit hozott magával?

- Egyszerűen - válaszolta végül a parancsnok. - De Thunderlighttal és Windhowllel gondunk lesz. Ide Axe kellene, a fejszájával együtt.

- Ezért is kérdeztem, hogy hol van Axe, de ő nem tudja megmondani! - szólalt meg Echo Race.

Inimitable sóhajtott magában. Echo mindig is kereste a hibákat méndenkiten...

- Mondtam, hogy szét kellett válnunk...

- Hah! - fojtotta belé a szót a pegazus. - Jó kifogás!

- Elég volt, Echo Race! - csattant fel Inimitable. - Nem ő tehet róla!

Echo prüszkölve szárnyra kapott.

- Elnézést kérek Echo modora miatt – nézett rá az azúrkék unikornis. - Viszont neked nem kell aggódnod a harc miatt!

- Ezt hogy érted? - nézett rá döbbenetben Twilight.

- Úgy, hogy te nem veszel részt a csatában! - adta meg a választ az azúrkék unikornis, majd a seregre nézett.

Hmm... Kit kéne választani? Megvan! Így legalább a teljes csapat meg tudja őt védeni!

- Brightness! - kiáltotta Inimitable. - Frantic Nerve!

Ezekre a szavakra egy vajsárga pegazus és egy narancssárga unikornis szaladt ki a tömegből.

- Vigyétek Twilight Sparkle-t vissza a bázisra, és védjétek meg! - adta ki a parancsot. - Nem eshet semmi bántódása!

- Igenis, parancsnok! - szalutált a két csődör.

- Miért... - kezdte Twilight, de Inimitable félbeszakította.

- Nincs semmi miért! Eclipse azt üzenté, hogy védjünk meg téged bármi áron!

Ebben a pillanatban egy csonttüske borzolta fel a parancsnok narancssárga sörényét.

- Menj már! - kiáltotta az azúrkék póni, majd megfordult, és varázslatokkal kezdte el bombázni az ellenséget. Az első sorban lévő csontvázok közül sikerült eltalálnia párat. Válaszul újabb tüskék érkeztek. Inimitable azon nyomban leugrott a kidöntött fákról, így a tüskék a feje fölé zúgtak el. Ekkor a távolodó Brightness, Nerve és Twilight után nézett.

Végre, hogy hallgat rám!

Inimitable felegyenesedett.

- Figyelem! Black Claw hadnagy! A griffekkel együtt a levegőből támadja őket!

Ezekre a szavakra egy szürke tollazatú, fekete karmú griff bólintott és felrepült a többi fajtársával együtt.

- Fire Hive százados! Maguk a Snaky [N1] csapattal a hátuk mögé kerülnek, és onnan csapnak le rájuk!

- Igenisz parancsnok! - sziszegte az egyik természetesebb kígyó-póni, majd a társaival az oldalán elfutott.

- A többiek pedig utánam, és sok sikert!

Azzal Inimitable átugrotta a fákat, és rátámadt a csontozatokra.

- Axe, csináld!

A hangja nem árulta el, hogy félelmet érezne, de hát mindig is remekül titkolta az érzelmeit a harcokban.

- Nem tehetem, Crossbow! Meghalsz, ha megteszem!

Eközben a maradék két ór már alig állta a sarat az ellenség ellen.

- Felesküdtünk arra, hogy akár az életünk árán is megvédjük az Equine Birodalmat! Ha nem teszed, akkor a Birodalom elesik!

Látszott rajta, hogy tényleg komolyan gondolja a dolgot, pedig az élete volt a tét.

- Nem akarlak elveszíteni!

Ebben a pillanatban két fájdalmas sikoly hallatszódott, amely azt jelentette, hogy a többiek is porrá égtek.

- Most ti jöttök! - fordult feléjük a szörnyeteg.

- Tedd meg!

Egy könnycsepp gördült végig az arcán, ahogy kimondta az ítélet szavát:

- Reboom!

Óriási robbanás keletkezett. A detonáció kirepítette az ablakon át, magára hagyva őt. Féláljultan zuhant az erdő felé, miközben arra gondolt, hogy megölte...

- Crossbow! - pattant ki hirtelen Gyratory Axe szeme.

- Semmi baj, Axe! - szólalt meg valaki halkan.

A pegazus lenézett és látta, hogy Eclipse éppen a varázslatával leteszi őt a fűre. Amint földet ért a teste, a csődör azon nyomban felállt. A jobb hátsó lába sajgott eme cselekedet hatására, de Axe nem törődött vele, helyette inkább Eclipse-et vizslatta kék szemével.

- Nincs semmi bajom - mondta gyorsan a fővezér, amikor észrevette, hogy a pegazus őt vizsgálja.

Axe felvonta a szemöldökét, amikor megpillantotta a kanca megtépázott sörényét, valamint a lábain lévő kopasz foltokat.

- Ez semmi ahhoz képest, amit Flood kapott - simított gyorsan végig a sörényén Eclipse.

- Mert mi történt vele?

- Eléggé sokkoló élményben volt része - válaszolta az unikornis.

Axe bólintott, majd körülnézett. Nem messze tőlük egy óriási barlang volt látható.

- Mégis mit keresünk mi itt? - kérdezte a barlangot bámulva.

- Kerülő úton kellett jönnünk, mivel a csontozatharcosok megjelentek - adta meg a választ Eclipse.

- Csontozatharcosok?! - bődült fel a pegazus.

- Sss - piszegett a kanca. - Nem szeretném, ha felébredne!

- Igazad van - fogta vissza a hangját a parancsnok. - De mi lesz így Twilight Sparkle-lel?

- Ne aggódj miatta - nyugtatta a kanca. - Inimitable-ék vigyáznak rá.

Axe megkönnyebbülten bólintott.

- Akkor ne tétovázzunk! - nézett a barlang sötétlő szájára. - Induljunk!

- Erre szükséged lehet - nyújtotta át Eclipse a fejszét a tulajdonosának.

- Köszönöm! - hálálta meg a parancsnok. - Most pedig nyomás!

Azzal a két póni halkan belépett a barlangba.

- Night Owl, figyelj oda! Plasma, bal oldalt! Burning Spear, a hátad mögött van kettő!

Miközben Inimitable parancsnok a csontvázok ellen küzdött, ezeket az utasításokat osztogatta a katonáinak.

- Hiábavaló az ellenállás, parancsnok - szólt egy vontatott hang a kanca mögött. Az azúrkék póni megdermedt ennek hallatán. Ezt a pillanatnyi figyelmetlenséget használta ki az egyik csontváz, és vékony csikot vágott az unikornis oldalán. Inimitable feljajdult és a varázslatával szétrobbantotta a csontozatot. Ezután a parancsnok megfordult.

Zöld szőr, szél alkotta sörény, vöröslő szempár. Windhowl állt előtte.

- Tudom, hogy mire készülsz, parancsnok - folytatta az unikornis. - De nincs esélyed.

- Valóban? - csikorgatta a fogát a kanca. - Azt majd meglátjuk!

Azzal egy lila sugarakat lött a csődör felé.

- Bal, jobb, jobb, bal, jobb - mondogatta egykedvűen Windhowl, miközben elhajolt a támadások elől. - Elégké kiszámítható, hogy hova célzol, nem gondolod?

- Akkor ezt számítsd ki! - üvöltötte Inimitable és egy gömböt zúdított a csődörre. A gömb útközben több felé vált, s máris tucatnyi sugárnyaláb közelített Windhowl felé. Az alikornis nemes egyszerűséggel felrepült, így a sugarak a földre csapódtak bele.

- Ez is várható volt - szólt unott arccal a csődör. - Megmutatom, hogy hogyan kell váratlanul támadni.

Az alikornis szarva felragyogott. Inimitable várta a támadást, de nem történt semmi.

- Na mi van, okoska, elszállt a varázserőd?!

Amint ezt a mondatot kimondta, egy szélvihar söpört végig az erdőn, majd a széláramlat felrepítette Inimitable-t. A parancsnok több métert repült fel, majd hirtelen zuhanni kezdett. Az unikornis megpróbálta tompítani az esést, de már késő volt. Hatalmas puffanással beleszapódott a földbe.

- Így kell váratlanul támadni! - mondta az alikornis, majd leszáll a kanca elé. Izzó szarvát a pónira irányította. - Búcsúzz el az életedtől!

Ebben a pillanatban egy piros fénygömb találta el az alikornist. A csődör elhasalt a földön, majd azonnal felállt, és a támadóját kereste. Egy fekete csuklyás alak közelített felé. Az idegen olyan higgadtan haladt végig a csatázók között, mintha nem is folya harc a közelében. Windhowl egy zöld sugarat küldött feléje. Az idegen felemelte jobb mellső lábát, amivel megfogta a varázslatot, majd egy piros színű golyót formált belőle, és visszaküldte az alikornisra. Windhowl egy erőfalat vont maga köré, de a gömb széttörte a pajzsot, és a támadás elnyelte a csődört. Az alikornis felüvöltött és eszméletlenül terült el a talajon. Az elalélt csődör szőre füstölgött a varázslat hatásától. Az idegen ezt látván megfordult, s elballagott. Eközben Inimitable fájó végtagokkal felállt és a csuklyás után nézett.

- Hé, várj! Gyere vissza! - kiáltott utána, de az már messze járt. A parancsnok értetlenül nézte a távolodó alakot.

Ez már a negyedik alkalom, hogy feltűnik és segít nekem. Mégis, ki lehet ő?

Eközben Thunderlight és Echo Race a levegőben mérték össze az erejüket. A vörös pegazus folyamatosan próbálta megütni a fehér alikornist, de a csődör mindig kikerülte az ütéseit.

- A nagy Race parancsnok mégse olyan ügyes, mint amilyennek mindenki gondolja! - gúnyolódott Thunderlight.

Echo felüvöltött, és még hevesebben támadta az ellenfelét.

- De harcias itt valaki! - nevetett a csődör.

Ebben a pillanatban velőtrázó üvöltés rázta meg az egész erdőt. Ezt követően Echo Race döbbenetesen megállt a levegőben, Thunderlight pedig felkiáltott:

- Csontozatharcosok, állj!

A parancsot követően az összes csontváz abbahagyta a harcot, és mozdulatlaná dermedtek. A pónik értetlenül bámulták az ellenséget. Újabb üvöltés hallatszódott, majd pár pillanattal később a távolban a fák elkezdtek kidőlni. Thunderlight és Echo Race összenézett. Mindkét póninak a szemében félelem bujkált. Néhány másodperccel később Eclipse és Axe vágatott el a pónik és csontozatok mellett.

- Visszavonulás! - kiabálta a fővezér rohanás közben. Mindenki megrökönyödve tekintett

a két pónira. Hirtelen hatalmas reccsenéssel újabb két fa dőlt ki, majd megjelent egy szörnyeteg.

- Még mindig nem hiszem, hogy jó ötlet volt erre jönni, Eclipse - suttogta Axe, és az unikornisra pillantott a félhomályban.

- Mert a csontozatharcosokon keresztül menni az veszélytelen dolog, igaz? - kérdezte fojtott hangon az aranyárga póni.

- Inkább azokkal küzdenék, mint hogy Armageddon ellen kellene harcolnom - hangzott a válasz.

- De Armageddon csak egyedül van, a csontozatok viszont több tízezen lehetnek - mondta halkán az unikornis.

- Ez jogos érv - bólintott a csődör. - Viszont Armageddon sokkal erősebb, mint az egész csontváz hadsereg.

- Ebben nem vagyok olyan biztos - rázta meg a fejét Eclipse. - Különben is, szeretnék kérdezni tőled valamit.

- Kérdezni? - csodálkozott Axe.

- Ki az a Crossbow? - tette fel a kérdést a kanca, miközben kikerült egy kisebb kőkupacot.

Az unikornist nagyon érdekelte a válasz. Amióta csak ismerte a pegazust, mindig ezt a nevet ismételte az álmaiban. Sokáig nem merte megkérdezni, mert úgy vélte, hogy nem rá tartozik. De amikor a barlang felé jöttek, akkor is ezt a nevet emlegette, így végre rászánta magát, hogy feltegye a kérdést.

Azonban Axe nem felelt rá semmit. Oldalra nézett, hogy lássa, miért nem válaszolt a parancsnok, de a csődör nem volt sehol.

- Axe?! - kiáltotta rémülten Eclipse és a szarvát felfelé irányította, majd egy világító fehér gömböt lőtt fel. A gömb pár centiméterrel a plafontól megállt, és lebegni kezdett. Fénye szinte az egész barlangot betérítette.

Eközben a fővezér szétnézett és a tekintetével a társát kereste. Végül meg is találta őt. A pegazus pár méterrel hátrább állt és közben olyan arcot vágott, mintha pofonvágták volna.

- Axe, jól vagy? - sietett oda a csődör mellé. A pegazus olyan szemmel pillantott rá, mintha kínoznák.

- Mi a baj, Axe?

Eclipse kezdett kétségbeesni.

- Mégis, honnan tudod ezt a nevet? - kérdezte alig hallhatóan a parancsnok. A hangjában érezni lehetett a szintisza keserűséget.

- Alvás közben mindig ezt mondogatod - felelte Eclipse.

Mégis ki lehet ez a póni, akinek az említésére így reagál?

Axe közben lehajtotta a fejét. A fővezér úgy vette észre, mintha a csődör egy könnycseppet ejtett volna a földre.

- Figyelj, ha nem akarod, akkor nem mondod el - nyugtatta meg a kanca.

A csődör megrázta a fejét, majd kihúzta magát és szipogott egyet.

- Nem - felelte. - Túl sokáig halogattam. Ideje végre megtudnod.

- Mégis mit? - értetlenkedett Eclipse.

- Crossbow volt... - kezdte a parancsnok, de ekkor mély, öblös morgás szakította félbe a mondandóját.

- Te jó ég! - sikoltott fel az unikornis, és a csődör mögé nézett. A pegazus hátrafordult és felkiáltott. Egy óriási, sötétzöld színű sárkány állt előtte.

A szörnyeteg felüvöltött, majd tűzoszlopot küldött a plafonon lévő gömbre, amely azon nyomban eltűnt teljes sötétséget hozva az egész barlangra.

- Eclipse!

- Axe!

Az unikornis szarva felragyogott, a pegazus fejszéje pedig felizzott.

- Futás! - kiáltotta a fővezér, majd rohanni kezdett a barlang belsejébe. Axe repülve követte őt.

A sárkány üldözőbe vette a pónikat, miközben tüzet okádott rájuk. A két póni kikerülte a tűzcsóvákat, majd nem sokkal később kiértek a barlangból.

- Merre?! - kérdezte Axe.

- Erre! - intett a fejével az unikornis és mindketten belevetették magukat az erdő sűrűjébe.

A sárkány újra felüvöltött s fákat letarolva követte őket.

Eclipse és Axe hamarosan elérték a csatázókat, és az unikornis felkiáltott:

- Visszavonulás!

A pónik felkiáltottak a sárkány láttán, és rohanni kezdtek a fővezér és a parancsnok után.

Thunderlight otthagya a levegőben Echo Race-t és a szörnyeteg elé repült.

- Armageddon!

A sárkány megállt a neve hallatán és dűhtől izzó szemeivel az alikornisra nézett.

- Armageddon, ősi sárkányisten! - folytatta Thunderlight. - Sajnáljuk, hogy megzavartuk a több száz éves álmodat! Megígérjük, hogy soha többé nem fogjuk a patáinkat betenni a te területedre! Hogy ezt be is bizonyítsam, visszahívom a csapataimat!

Azzal megfordult és a seregére nézett.

- Csontozatharcosok, visszavonulás!

A csontvázak megmozdultak és elindultak kelet felé. A fehér csődör visszafordult Armageddonhoz.

- Az ígéreteket betartottam sárkányisten! Kérlek hát, váljunk el békével!

- Alikornis! - szólalt meg mély hangján Armageddon és karmával a csődörre mutatott. - Jól figyelj most a szavaimra! Tudom, hogy mire készül a mestered! Ha azt hiszi, hogy sikerülhet a terve, hát nagyon téved! Jobb lesz, ha átadod neki ezt az üzenetet!

Azzal Armageddon hátraarcot csinált, és lassan elindult vissza a barlangjához. A fehér csődör üres tekintettel nézett a sárkány után.

Armageddon tudna a Mester tervéről? És őszintén nem képes rá? De mégis mire?

Thunderlight megrázta a fejét. Hirtelen eszébe jutott Echo Race, és a parancsnokot kereste a tekintetével. Végül megtalálta a kancát a levegőben, aki tátott szájjal bámult rá. Az alikornis dühösen rápillantott a parancsnokra, mire az sebesen elszállt. Thunderlight sóhajtott,

majd Windhowlhoz repült. Varázslatával egy kis vizet locsolt a fivére arcára. A zöld alikornis köhögve kinyitotta a szemeit, majd rögvést felállt.

- Mi történt?! Hol van méndenki?

- Mindent elmondok - válaszolta a fehér csődör. - De előtte találjuk meg Tremort és Floodot.

A két alikornis szárnyra kapott. Már jó ideje repültek, amikor Thunderlight észrevett valamit a földön. A fehér csődör leszállt egy gödörhöz, amit még ő okozott az egyik varázslatával.

- Mi az, Thunderlight? - ereszkedett le fivére mellé Windhowl.

- Nézd mit találtam - szólt a fehér csődör és kilevitált a gödörből egy arany koronát, valamint öt arany nyakláncot.

- Hát ezek meg milyen ékszerek? - kérdezte a zöld alikornis.

- Fogalmam sincs - felelte Thunderlight. - Talán Twilight Sparkle táskájából eshettek ki, amikor elesett.

- Ki az a Twilight Sparkle?

- Mindent tudni fogsz, ha majd a Mester előtt leszünk - mondta a fehér alikornis, miközben felragyogott a szarva, mire egy táska jelent meg a hátán, amibe beletette az ékszereket. - Ezeket pedig jobb, ha magunkkal visszük. Most pedig ideje végre megtalálnunk a többieket.

Azzal mindkét alikornis ismét szárnyra kapott.

Eközben Eclipse Glare és serege hamarosan elértek egy nagyobb famentes részt. Ekkor a fővezér szembefordult a sereggel és elkiáltotta magát:

- Állj!

A parancsot követően a katonák megálltak.

- Méndenki jól van?

A pónik lihegve bólogattak. Inimitable kivált a tömegből.

- Mi történt, Eclipse?

- Majd ha visszaértünk a bázisra, mindent elmondok - válaszolta az aranysárga kanca. - Hol van Echo Race?

- Itt vagyok! - válaszolta a vörös pegazus, és leszállt Eclipse mellé, majd valamit belesúgott a fővezér fülébe. Eclipse a homlokát ráncolta a hallottakon.

- Majd ezt is megbeszéljük, csak éadjunk vissza a bázisra - felelte végül az unikornis.

A parancsnok bólintott, a fővezér pedig a seregbe nézett.

- Méndenki nek köszönöm a segítséget! Most pedig indulás vissza a bázisra!

Amint a pónik elérték a sziklát, a fővezér és a parancsnokok előre engedték a katonákat, majd ők is lementek a szikla alatti folyosón. Végül beléptek a tanácsterembe, ahol Skytimid, Orangeate és Candy is jelen volt. Skytimid és Orangeate egymással beszélgetett, Candy

pedig éppen egy papírra írt valamit. Eclipse felvonta a szemöldökét Candy tevékenysége láttán.

- De jó, hogy megérkeztetek! - köszöntötte őket mosolyogva Skytimid.
- Mi is örülünk - bólintott a fővezér. - És úgy látom, sikeres volt mindkét csata.
- De még mennyire! - felelte Orangeate. - Nemrég tértünk vissza mi is Candy-vel.
- Helyes! - mondta az aranyárga unikornis. - Mindent megbeszélünk, de előtte

szeretnék nektek bemutatni valakit.

Candy a fejét rázta. Eclipse értetlenül nézte a fehér kancát, majd kérdően tekintett Orangeate-re.

- Majd később elmondom...

Az unikornis sóhajtott, majd kinyitotta a terem végében lévő ajtó egyikét. Egy folyosón találták magukat, aminek mindkét oldalán ajtók sokasága volt. A pónik beléptek az egyik ajtón, ahol furcsa jelenet fogadta őket. Twilight Sparkle vérző fejjel egy asztal romjait túrta szét, körülötte pedig a gárdisták aggódva figyelték őt.

- Itt meg mi a fene történik?! - kérdezte számonkérő hangon Axe.

Twilight megfordult és ránézett.

- Eclipse! Axe! A Harmónia Elemei eltűntek!

Azzal lassan elindult feléjük, de a lila kanca hirtelen megtorpant és a fejéhez nyúlt a patájával. Ahogy elvette a patáját a tarkójától még ránézett, de a következő pillanatban összeesett

